

POSTANOWIENIE

Dnia **5 lutego 2014r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda (spr.)
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Marta Pańczyk - Kujawska

po rozpoznaniu w dniu **5 lutego 2014 r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **E. N.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R. rentę**

na skutek **zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego –**

go w Tarnobrzegu z dnia 11 grudnia 2013r. sygn. akt III U 1269/13

postanawia:

o d d a l i ć zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 11 grudnia 2013r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu odrzucił odwołanie E. N. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. 30 września 2013r. odmawiającej wnioskodawcy przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skierowanym do Sądu Apelacyjnego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie E. N. domagała się uchylenia postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, ewentualnie uchylenia decyzji ZUS i przekazania sprawy do rozpoznania organowi rentowemu.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie E. N. jest nieuzasadnione i jako takie podlega oddaleniu.

Stan faktyczny sprawy przedstawia się następująco:

20 sierpnia 2013r. E. N. skierowała do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Celem ustalenia, czy wnioskodawczyni spełnia wszystkie przesłanki do nabycia prawa do świadczenia, organ rentowy wystąpił do lekarza orzecznika ZUS o wydanie orzeczenia w przedmiocie występowania niezdolności do pracy, jej stopnia, charakteru i daty powstania.

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z 12 września 2013r. uznał ubezpieczoną za częściowo niezdolną do pracy, okresowo do 30 listopada 2015r. z równoczesnym stwierdzeniem, że daty powstania niezdolności do pracy nie da się ustalić. Stwierdził też, że częściowa niezdolność do pracy nie istniała przed 30 maja 1994r.

Odpis orzeczenia z pouczeniem o prawie wniesienia w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS, za pośrednictwem jednostki organizacyjnej ZUS właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, został tego samego dnia doręczony wnioskodawczyni, co potwierdziła własnoręcznym podpisem.

Wobec braku sprzeciwu, decyzją z 30 września 2013r. Zakład odmówił wnioskodawczyni ustalenia prawa do renty. Organ rentowy miał na uwadze fakt, że zainteresowana nie spełniła wszystkich warunków do uzyskania prawa do świadczenia, gdyż w ostatnim dziesięcioleciu przed powstaniem częściowej niezdolności do pracy nie udowodniła 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Decyzja ta została zakwestionowana w odwołaniu skierowanym do Sądu Okręgowego. Treść zaś odwołania wskazuje, że E. N. nie zgadza się z orzeczeniem lekarza orzecznika w części dotyczącej ustalenia daty powstania niezdolności do pracy.

Spór dotyczy prawa do renty i stosownie do art. 477⁹ § 3¹ kpc sąd odrzucił odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od treści tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Należy zgodzić się z Sądem I instancji, że w przedmiotowej sprawie odwołanie skarżącej oparte jest wyłącznie na zarzutach odnoszących się do orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, gdyż podważa ona prawidłowość ustaleń w kwestii daty powstania niezdolności.

To zaś oznacza, że Sąd Okręgowy zobligowany treścią powołanego wyżej art. 477⁹ § 3¹ kpc winien był orzec o odrzuceniu odwołania.

W tym stanie rzeczy, skoro zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie jako oczywiście bezzasadne stosownie do art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Na marginesie jedynie Sąd Apelacyjny zauważa, że wnioskodawczyni może w postępowaniu administracyjnym przed organem rentowym ubiegać się o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z 12 września 2013r.

(...)

(...)

a) (...)

b) (...)

(...)